

S vodním krystalem v ruce se Artuš vydal na procházku po království, aby si odpočinul a obdivoval krásu vesnic a měst, které chránil. Vesnice byly plné života, zelených polí a šťastných lidí, kteří ho vítali s vděčností a úsměvy.

Ale temnota nikdy nespí. Zatímco Artuš putoval, černokněžník, žíznicí po pomstě, se objevil na obzoru. Držíc moc ohně v rukou, s úmyslem zničit vše, co Artuš chránil, vypustil plameny na nevinné vesnice. Království se ocitlo v plamenech, lidé utíkali a chaos se šířil.

Artuš, vidouc zkázu, okamžitě vyzval černokněžníka k soubojí živlů. Stáli proti sobě na zničeném náměstí, kde plameny stále hořely.

Síla vody a ohně se střetla v zuřivém boji. Vodní proudy se střetly s plameny, syčely a vařily, až nakonec voda zvítězila a plameny byly uhašeny. Černokněžník však nehodlal ustoupit tak snadno.

Když Artuš ztratil na okamžik ostražitost, černokněžník se zmocnil vodního krystalu a obrátil jeho sílu proti samotnému Artušovi. Mocné proudy vody, které měly chránit, nyní útočily na svého právoplatného pána.

Artuš, s těžkým srdcem, musel ustoupit. Věděl, že bez dalších živlů nemůže černokněžníka porazit. Se slzami v očích opustil zničené vesnice a vydal se na cestu za dalšími dvěma živly – zemí a vzduchem.

Naděje ještě nezhasla,' řekl si Artuš sám pro sebe, když putoval dál. 'Ještě máme šanci získat další živly a porazit černokněžníka jednou provždy a zachránit své milované království.